

Το Τεύχος του Κειμένου

Το τεύχος του κειμένου της Π.Ε., που θα είναι βιβλιοδετημένο, αποτελείται από τα εξής μέρη:

- α. Εξώφυλλο
- β. Σελίδα τίτλου
- γ. Εντολή θέματος
- δ. Πρόλογο
- ε. Ευχαριστίες
- στ. Πίνακα περιεχομένων
- ζ. Πίνακα Σχημάτων και Διαγραμμάτων
- η. Κατάλογο Πινάκων
- θ. Περίληψη της Εργασίας και Λέξεις Κλειδιά
- ι. Περίληψη σε μια ξένη γλώσσα
- ια. Κυρίως εργασία
- ιβ. Βιβλιογραφία
- ιγ. Παραρτήματα

α. Το Εξώφυλλο

Το Εξώφυλλο είναι φύλλο από χαρτί κολλάζ με διαστάσεις Α4. Ο τίτλος της εργασίας πρέπει να προκύπτει ύστερα από πολλή σκέψη και να ανταποκρίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο στο περιεχόμενο της Π.Ε. Πριν αποφασιστεί, ο τίτλος πρέπει να συζητείται με τον επιβλέποντα. Κατά κανόνα η ακριβής διατύπωση του τίτλου γίνεται μετά την ολοκλήρωση της εργασίας.

β. Η Σελίδα Τίτλου

Είναι σελίδα όπου τυπώνεται ό,τι και στο εξώφυλλο (επανάληψη).

γ. Εντολή θέματος

Είναι η εντολή θέματος (1 σελίδα) που δόθηκε στο φοιτητή και που υπογράφεται από τον επιβλέποντα και τα άλλα δυο μέλη της επιτροπής.

δ. Ο Πρόλογος

Διατυπώνεται περιληπτικά ο προβληματισμός και ο σκοπός που οδήγησαν στην εκπόνηση της εργασίας. Καλό είναι να γνωρίζει ο φοιτητής ότι ο Πρόλογος διαβάζεται από όλους, ακόμη και από εκείνους που δε διαβάζουν το κυρίως σώμα της Π.Ε.

ε. Οι Ευχαριστίες

Διατυπώνονται οι ευχαριστίες προς όλους εκείνους που βοήθησαν στην πραγματοποίηση της εργασίας (Δημόσιες Υπηρεσίες, Οργανισμούς, Εταιρίες, Καθηγητές, ΕΔΠ, συμφοιτητές, άλλα άτομα κ.λπ.).

στ. Ο Πίνακας Περιεχομένων

Σ' αυτόν τον πίνακα γράφονται οι τίτλοι των Κεφαλαίων και των Παραγράφων του κειμένου της εργασίας και η αντίστοιχη σελίδα.

ζ. Οι Πίνακες Εικόνων, Σχημάτων, Διαγραμμάτων και Χαρτών

Σ' αυτούς τους πίνακες γράφονται: ο αύξων αριθμός, ο τίτλος και η σελίδα για κάθε εικόνα, σχήμα, διάγραμμα ή χάρτη που υπάρχει στο κείμενο. Υπάρχει ένας πίνακας για κάθε κατηγορία. Στην περίπτωση που ακολουθεί και φάκελος σχημάτων, γράφονται τα στοιχεία και αυτών με την ένδειξη ότι βρίσκονται στο φάκελο.

η. Ο Κατάλογος Πινάκων

Σ' αυτό τον κατάλογο γράφονται: ο αύξων αριθμός, ο τίτλος και η σελίδα για κάθε πίνακα που υπάρχει στο κυρίως κείμενο.

Όταν η Π.Ε. περιέχει σήματα, σύμβολα, όρους ή ακρώνυμα που δε γίνονται εύκολα κατανοητά από τον αναγνώστη, αυτά πρέπει να προσδιορίζονται ή να επεξηγούνται σε κατάλογο που ακολουθεί τον Πίνακα Περιεχομένων.

θ. Περίληψη και Λέξεις - Κλειδιά

Είναι ίσως το σπουδαιότερο τμήμα της Π.Ε. μαζί με τον Πρόλογο, διότι είναι αυτό που συνήθως διαβάζεται από όλους. Περιέχει μέσα σε μια ή δύο το πολύ παραγράφους το τι και γιατί έγινε, ποια ήταν τα αποτελέσματα, τα συμπεράσματα και οι τυχόν προτάσεις. Κανονικά η Περίληψη δεν πρέπει να υπερβαίνει τη μια σελίδα.

Στο τέλος της Περίληψης γράφονται Λέξεις – Κλειδιά (σημειογραφίες θεματικής ταξινόμησης των περιεχομένων της εργασίας).

ι. Η Περίληψη σε μια ξένη γλώσσα

Αποτελεί μετάφραση της ελληνικής Περίληψης σε μια ή περισσότερες από τις πιο διαδεδομένες ξένες γλώσσες (Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά κ.λπ.).

Πριν από την περίληψη στην ξένη γλώσσα, στο πάνω μέρος της σελίδας γράφεται ο τίτλος της Π.Ε. και τα ονόματα των φοιτητών κατ' αλφαβητική σειρά στην ίδια ξένη γλώσσα.

Συνιστάται στους φοιτητές, που επιθυμούν την διάχυση και αναγνώριση των αποτελεσμάτων της έρευνάς τους, να επεκτείνουν αυτή την ξενόγλωσση περίληψη σε 3-4 σελίδες και να μεταφράζουν τους τίτλους των Σχημάτων, Εικόνων, Πινάκων!!

ια. Η Αρίθμηση των Σελίδων

Όλες οι παραπάνω σελίδες έχουν ξεχωριστή αρίθμηση με λατινικούς αριθμούς (i, ii, iii, iv, v,.....ix, x, xi κ.λπ.), η οποία αρχίζει από τη σελίδα του τίτλου. Η αρίθμηση με αραβικούς αριθμούς (1, 2,κ.λπ.) αρχίζει από το κυρίως σώμα της εργασίας.

ιβ. Το Κυρίως Σώμα της Εργασίας

Η κυρίως εργασία χωρίζεται σε Κεφάλαια, Παραγράφους και Εδάφια που αριθμούνται με την ενιαία δεκαδική κατάταξη, π.χ. 2.1.4 (2=αριθ. κεφαλαίου, 1=αριθμός παραγράφου, 4=αριθμός εδαφίου).

Η γλώσσα και η σύνταξη του κειμένου θα πρέπει να είναι ομοιογενής.

Για την καλαισθητή και σωστή εμφάνιση του κειμένου, θα πρέπει να προσεχθούν τα παρακάτω :

α) Οι τίτλοι των Κεφαλαίων, των Παραγράφων και των Εδαφίων να είναι διαφοροποιημένοι (μέγεθος, υπογράμμιση, ένταση κ.λπ.).

β) Το πλάτος Πινάκων, Σχημάτων, Διαγραμμάτων ή Εικόνων, καλό θα είναι να μην ξεπερνά το πλάτος του κειμένου.

γ) Αν χρειάζεται να γραφούν μαθηματικές σχέσεις, αυτές γράφονται στο κέντρο της σελίδας και αριθμούνται (σε παρένθεση, στο δεξιό άκρο της σελίδας). Αν στη συνέχεια της εργασίας χρησιμοποιηθεί μια σχέση, γίνεται αναφορά σ' αυτή μόνο με τον αριθμό της και τη λέξη Σχέση [π.χ. Σχέση (2)].

Για κάθε πρόταση, γνώμη ή αποτέλεσμα, που περιλαμβάνεται σε οποιοδήποτε μέρος του κειμένου της Π.Ε. και έχει αναφερθεί ή βρεθεί από άλλο ερευνητή ή μελετητή, πρέπει να γίνεται συγκεκριμένη αναφορά (δηλαδή σε ποιον ανήκει). Υπάρχουν οι εξής εναλλακτικοί τρόποι αναφοράς στο κείμενο:

Ο «συγγραφέας» το 1988 αναφέρει ότι το επίπεδο της θάλασσας τα τελευταία 2000 χρόνια παρέμεινε σταθερό με πολύ μικρές διακυμάνσεις, ή

- Όπως αναφέρεται στη βιβλιογραφία, το επίπεδο της θάλασσας τα τελευταία 2000 χρόνια παρέμεινε σταθερό με πολύ μικρές διακυμάνσεις

(« συγγραφέας» 1988), ή

- Όπως αναφέρεται στη βιβλιογραφία, το επίπεδο της θάλασσας τα τελευταία 2000 χρόνια παρέμεινε σταθερό με πολύ μικρές διακυμάνσεις [15].

Ο αριθμός 15, παραπάνω στις αγκύλες, δηλώνει ότι, στον κατάλογο των βιβλιογραφικών πηγών, η 15η αναφορά είναι η εργασία του «συγγραφέα» από την οποία προκύπτει η πληροφορία που χρησιμοποιήθηκε. (Ο τρόπος βιβλιογραφικής αναφοράς που επιλέγεται πρέπει να είναι ενιαίος σε όλη την έκταση της Π.Ε.).

Όταν χρησιμοποιούνται οι ίδιες ακριβώς λέξεις και φράσεις, όπως αυτές εμφανίζονται σε άλλη βιβλιογραφική πηγή, οι φράσεις αυτές μπαίνουν σε εισαγωγικά, ενώ βεβαίως αναφέρεται και η πηγή. Αν πρόκειται για Εικόνες, Σχήματα, Διαγράμματα ή Πίνακες, η πηγή αναφέρεται πάνω σ' αυτά (στον τίτλο-λεζάντα). Αν οι μεταφερόμενες ή δανεισθείσες φράσεις ξεπερνούν τις 20 σειρές, το δανειζόμενο κείμενο μπαίνει ολόκληρο σε εισαγωγικά και διαφοροποιείται σαφώς από το λοιπό κείμενο ως προς την εμφάνιση (π.χ. πλάγια γραφή ή μικρότερο πλάτος στο κείμενο). Η ικανοποίηση των όρων αυτών, ως προς τη χρήση των δανειζομένων φράσεων, είναι υποχρεωτική. Η ελαφρά διαφοροποίηση των φράσεων, έτσι ώστε να μη φαίνεται η αντιγραφή, σχεδόν πάντα γίνεται αντιληπτή και γι' αυτό πρέπει να αποφεύγεται.

ιγ. Η Βιβλιογραφία

Είναι κατάλογος των βιβλιογραφικών πηγών (βιβλίων, άρθρων, μελετών και λοιπών δημοσιεύσεων) που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση της Π.Ε. Όταν έχουμε βιβλία ή αυτοτελή έργα γράφουμε κατά σειρά :

- Το επώνυμο και το αρχικό του ονόματος του συγγραφέα
- Τον τίτλο του βιβλίου, πλήρη και υπογραμμισμένο
- Την έκδοση (μόνο αν είναι 2η, 3η κ.ο.κ.)
- Τον τόπο έκδοσης
- Τον εκδοτικό οίκο
- Το χρόνο έκδοσης
- Τον τόμο (αν το έργο αποτελείται από περισσότερους από έναν τόμους).

Εννοείται ότι, από τα παραπάνω παραλείπονται τα στοιχεία εκείνα που δε διατίθενται.

Όταν πρόκειται για άρθρο σε επιστημονικό περιοδικό, η σειρά γραφής είναι η εξής:

1) Συγγραφέας, 2) Τίτλος άρθρου, σε εισαγωγικά, 3) Όνομα περιοδικού, υπογραμμισμένο, 4) Αριθμός τόμου και αριθμός τεύχους, 5) Έτος έκδοσης και 6) Σελίδες που καταλαμβάνει το άρθρο στο τεύχος.

Εκείνο που πρέπει επίσης να προσεχθεί, είναι ότι γράφουμε στη βιβλιογραφία το όνομα του συγγραφέα και τον τίτλο της εργασίας στη γλώσσα που είναι γραμμένη η εργασία.

ιδ. Τα Παραρτήματα

Τα Παραρτήματα είναι Κεφάλαια της εργασίας εκτός του κυρίως κειμένου που δεν έχουν άμεση συνάφεια με την πορεία της Π.Ε. Κάθε Παράρτημα έχει διάταξη αντίστοιχη με το Κεφάλαιο της εργασίας, αλλά αριθμείται με κεφαλαίο ελληνικό γράμμα (π.χ. Παράρτημα Α, Παράρτημα Β κ.ο.κ.).